

„Bízzál lányom! A hited meggyógyított téged.” (Mt 9,22)

Jézus úton van, és nagy tömeg veszi körül. Egy kétségbeesett édesapa arra kéri, hogy menjen, és mentse meg haldokló kislányát. Elindul, és az úton még valaki odajön hozzá. Egy sok éve vérfolyásban szenvedő asszony átfurakodik a tömegen. Betegsége súlyos következményekkel jár, mert behatárolja a családi és a társas kapcsolatait. Az asszony nem szólítja meg Jézust, nem beszél, hanem közel megy hozzá és bátorodik megérinteni a ruhája szegélyét. Nagyon világos az elképzelése: „Ha csak megérintem is a ruháját, meggyógyulok a szenvedésből, amely gyötör.”

Jézus pedig megfordul, ránéz, és megerősíti ezt: hite meghozta neki az üdvösséget. Jézus tekintete által nem csak a testi egészséget, hanem az Isten szeretetével való találkozást is elnyeri.

„Bízzál lányom! A hited meggyógyított téged.”

Máté evangéliumának ez a története számunkra is váratlan távlatokat nyit. Isten mindig elénk siet, de a mi kezdeményezésünket is várja, hogy ne maradjunk le a vele való találkozásról. A hit útja, még ha sok botlás, hiba, törekenység és csalódás közepette járjuk is, nagyon értékes. Ő az igazi Élet Ura, és ezt az életet akarja kiárasztani ránk, a gyermekeire, ami olyan méltóság az ő szemében, amelytől semmilyen körülmény nem foszthat meg. Ezért mondja ma nekünk is Jézus:

„Bízzál lányom! A hited meggyógyított téged.”

Chiara Lubich egyik írása segíthet megélni ezt az igét. Így elmélkedik róla: „A hit által az ember arról tesz tanúságot, hogy nem önmagában bíz, hanem Abban, aki erősebb nála. [...] Jézus »leányának« nevezi a meggyógyított asszonyt, és ezzel kifejezi azt, amit valójában adni szeretne neki: a testi egészségen kívül az isteni élettel is meg akarja ajándékozni, ami teljesen megújíthatja őt. Mert Jézus csodatételeinek az a célja, hogy az emberek befogadják az üdvösség és a megbocsátás Általa szerzett ajándékát; az Atya ajándékát, aki Ő maga, és aki közösségre lép az emberrel, s átalakítja őt. [...] Akkor hát hogyan éljük ezt az igét?

A legsúlyosabb helyzetekben is hagyatkozzunk teljes bizalommal Istenre! Természetesen ez a gesztus nem mentesít bennünket a felelősség alól, s nem tekinthetünk el attól sem, hogy megtegyünk minden tőlünk telhetőt. [...] De az is előfordulhat, hogy hitünknek kell próbát kiállnia. Pontosan ezt mutatja a vérzésben szenvedő asszony esete, aki számára nem jelent akadályt a tömeg, mely elválasztja a Mestertől. [...] Olyan hittel kell tehát rendelkezünk, melyet a próbatételek sem ingatnak meg. S bizonyítanunk kell Jézusnak azt is, hogy milyen végtelen gazdagságot jelent számunkra az az isteni élet, amellyel megajándékozott. Legyünk hálásak érte, és válaszoljunk Neki!” [1]

„Bízzál lányom! A hited meggyógyított téged.”

Ez a bizonyosság lehetővé teszi, hogy vigaszt nyújtsunk, amikor gyengédséggel közeledünk ahhoz, aki szenvedés, szükség, sötétség vagy bizonytalanság közepette él.

Ez történt egy venezuelai édesanyával is, akinek volt bátorsága megbocsájtani: „Kétségbeesett keresésemben részt vettem egy találkozón, amely az evangéliumról szólt. Jézus igéjét magyarázták: »Boldogok a békeszerzők, mert Isten fiainak nevezik őket«[2], »Szeressétek ellenségeiteket«[3]. Hogy bocsájthatnék én meg annak, aki megölte a fiamat? De ez bogarat ültetett a fülembe, és végre felülkerekedett bennem az elhatározás, hogy megbocsájtok. Most már tényleg »Isten gyermekének« mondhatom magam. Nemrég elfogták azt az embert, aki megölte a fiamat, és beidézték szembesítésre. Nagyon kemény helyzet volt, de működött a kegyelem. A szívemben nem volt gyűlölet és harag, hanem csak nagy könnyörület és jószándék, hogy ezt az embert Isten irgalmába ajánljam.”

Letizia Magri

[1] C. Lubich, Parola di Vita luglio 1997, in eadem, *Parole di Vita*, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Città Nuova, Roma, 2017) pp. 583-585.

[2] Mt 5,9

[3] Lk 6,35

forrás: fokolare.hu